

**AQUEST SERÀ EL GOVERN
QUE REACTIVARÀ EL PAÍS**

**Josep Rull
i Andreu**

Diputat de Citi al Parlament de Catalunya

Pagar la hipoteca

Sento certa perplexitat aquests dies quan lleixo algunes de les opinions d'exalts càrrecs del tripartit als diaris inflant el pit per l'obra de govern feta en els darrers set anys. És el cas de l'exsecretari de Mobilitat, Manel Nadal, que no ha deixat passar ni els 100 dies de gràcia per donar lliçons al nou govern de la Generalitat.

CALDRIA POTSER QUE el senyor Nadal tornés a fer una ullada als resultats de les eleccions del 28 de novembre, en què els ciutadans de Catalunya van deixar clar el balanç que feien del tripartit. És com a mínim agosarat intentar imitar el Màgic Andreu posant-se medalles per la gestió feta en els darrers anys fent un repàs de les xifres econòmiques que hereta el nou govern. Parlo, per exemple, d'un dèficit pressupostari de més de 7.000 milions per a l'any 2010 o d'un atur que supera les 600.000 persones. Parlo de gastar-se el que tenien i el que no tenien, conscients que no tornarien a governar.

JA QUE L'EXSECRETARI s'atreveix a alligonar el conseller de Territori i Sostenibilitat és just poder fer balanç de les polítiques que es van impulsar des

del departament de Política Territorial i Obres Públiques entre els anys 2003 i 2010. És inaudit que el senyor Nadal parli de "procés exemplar de col·laboració pública i privada" en el finançament de la línia 9 del metro, una obra que es pagarà molt més tard i molt més cara.

L'ANY 2004, MESOS DESPRÉS que el govern tripartit es fes càrrec de la Generalitat, ell mateix va impulsar una auditoria al projecte de l'L9, que va fixar el cost final de la construcció en 3.745 milions –d'un pressupost que inicialment eren 2.400–. Doncs bé, set anys després, ja podem dir que el cost de l'L9 superarà els 7.000 milions d'euros. I això que no hi compto els interessos que haurà d'abonar el govern a les constructors que han avançat els diners per construir les estacions i que nosaltres i els nostres fills pagarem fins a l'any 2045. I aquests costos de mala gestió no es poden emparar en el dèficit fiscal, sagnant, a què ens sotmet l'Estat espanyol.

EL GOVERN D'ARTUR MAS farà. Més ben dit, construirà. Però construirà l'obra pública, i l'obra de govern en general, sobre unes bases sòlides, que no són altres que l'estabilitat

GUILLLEM CIFRÉ

pressupostària, imprescindible per mantenir l'estat del benestar. S'ha acabat el temps del xec en blanc, d'estirar més el braç de la màniga. En carreteres, només amb peatges a l'ombra i mètodes alemanys, el departament dirigit per Joaquim Nadal va sumar una des-

pesa de més de 2.000 milions d'euros, una altra hipoteca caríssima per als nostres fills.

EL 34% DE LES INVERSIONS en infraestructures de la Generalitat, després dels dos governs tripartits, s'han compromès amb sistemes de finançament

extrapressupostari (mètodes alemanys, peatges a l'ombra, drets de superfície, concessions d'estacions...). La Unió Europea aconsella no superar la barrera del 15%.

PARLA EL SENYOR NADAL de fer "el que li convé" al país. Ho farem. Farem obres convenients, com el Quart Cinturó, que han estat bloquejades injustificablement durant anys per manca de coratge polític per tirar-les endavant. Millorarem el traspàs de Rodalies, que aquests dies s'està revelant com un desastre més per posar al compte de resultats del tripartit. Millorarem tot això i ens posarem seriosos perquè el govern espanyol compleixi les inversions del pla de Rodalies, amb un nivell d'execució per sota del 10%, i sense el qual no hi ha millora del servei possible.

BATALLAREM TAMBÉ PERQUÈ les decisions en matèria aeroportuària es prenguin a Catalunya. Perquè l'aeroport del Prat pugui competir lliurement amb la resta d'aeroports europeus per convertir-se en un hub amb connexions intercontinentals. Batallarem perquè la resta d'aeroports catalans es traspassin a la Generalitat en compliment de l'Estatut.

EN DEFINITIVA, AQUEST SERÀ el govern que reactivi el país. No des de l'ocurrència i la promesa continua, sinó des de la constància i la perseverança que han caracteritzat els catalans al llarg de la seva història.